

„Никога не е имало народи без религия, без понятие за добро и зло“ - пише Достоевски. От ранно детство съм възпитавана да бъда добра, защото доброто създава добри хора, добър характер, добри взаимоотношения. Имах щастливо детство. Бях обичано дете в семейството. Отраснах в православно-славната традиция. Моята баба ме насочваше към религията. От малка бях свикнала с успеха и вниманието на околните. Завърших фармацевтично и икономическо образование и постъпих на работа в престижно ведомство. Успехите ми бяха видими, но не можех да им се зарадвам. Нещо ми липсваше, някой ограбваше радостта ми.

С течение на времето идеята за Бога оживяваше в съзнанието ми наред със стремежа да открия смисъла и целта на живота си. Привличаше ме знанието за бъдещето. Човек мо-

же да задоволи подобно любопитство по различни начини. Аз избрах окултизма. Занимавах се с хиромантия, разговарях с ясновидци, астролози и гледачи, които ми предсказваха блестящо бъдеще и ми внушаваха, че съм родена под щастлива звезда. Но когато предприемах важна стъпка в живота си, все пак отивах на църква, палех свещ, молах се пред иконата на Иисус и плащах на свещеника да ми прочете молитва за благословение.

Един ден се сблъсках с неприятно предсказание от жена, която гледаше на икона и говореше от името на Бога. Освен че назова моя проблем (магия), тя каза, че единствено Иисус може да ме освободи от него. Стремях се да не обръщам внимание на тези думи, но те често ме безпокояха. Междувременно към този окултен проблем се добави още един - здравословен.

За пръв път чух, че Иисус е жив, на улична евангелизация през есента на 1990 г. Поканиха ме на събрание в църква, започнах да ходя редовно на службите и да слушам с интерес. Повярвах в Иисус и Го изповядах като мой личен Спасител.

Причината да потърся Бога в църквата беше желанието ми да бъда освободена от проблемите си. Присъединих се към общество, в което често се говореше за знамения и чудеса. Повярвах в тях и бях свидетел на много физически изцеления, които не поставях под съмнение. Една вечер чух думите на пастира, който пророчески призоваваше един-единствен човек от залата, дошъл със стопроцентова вяра за изцеление от Иисус. Станах и тръгнах към амвона. Никой не можеше да ме убеди, че не се отнася за мен. Дори фактът, че имаше още един мъж, който приближаваше от другата

КОЯ Е ТАЗИ...?

(из „Песен на песните“)

страна. Първо се молиха за него, после за мен. Поставиха ръце върху главата ми и аз паднах на пода. В препълнената зала настана суматоха. Пастирът коленичи, отново положи ръце върху главата ми и в следващия миг нещо като електрически ток премина през цялото ми тяло. Усетих голямо напрежение да излиза от мен.

В търсенето на истината бях излязла от светския окултизъм, за да попадна в религиозния.

След известно време от църквата ми предложиха да се включа в домашна група за духовно израстване. Когато отидох в дома, където се събираха, забелязах, че почти всички се молеха на неразбираем за мен език. Преди да си тръгна, ме попитаха дали искам да бъда кръстена със Светия Дух, белег за което е дарбата да говоря на небесен език. След като се съгласих, няколко души положиха ръце върху мен, като ме съветваха да се отпусна и да си "освободя езика". Две-три минути покъсно няколко думи излязоха от устата ми. Бях смутена, защото не разбирах какво говоря. Продължих обаче да изпробвам непознатия език, докато накрая свикнах с него.

Предстоеше ми водно кръщение. Съгласих се с вярата, че като се потопя във водата, тялото ми ще бъде напълно изцелено. Така разбирах тогава тайнството свято кръщение. Споменът ми от деня, в който бях кръстена, е много неприятен. В нощта след кръщението имах кошмар - събуждах се няколко пъти от един и същи сън, - непознат образ ми казваше какво да направя на следващия ден. Трепереща от страх, се

„Който не се остави да бъде победен от Истината, ще бъде победен от измамата”

съпротивлявах и се събуждах с мисълта: "Господи, Ти не можеш да постъпваш по този начин." Всичко продължи до мига, в който се съгласих да направя онова, което ми се диктуваше. Тогава образът се оттегли и аз се успокоих.

Блажени Августин казва: "Който не се остави да бъде победен от Истината, ще бъде победен от измамата." Изминаха няколко месеца и започнах да изпитвам страхове, за които нямаше обяснение. Това ме безпокоеше много. След службите в присъствието на новите ми приятели се чувствах много радостна, но когато оставах сама, осъзнавах, че вътре в мен всичко е объркано. Питам се: как да подреда вътрешния си свят? Моето търсене продължи, но без резултат. Нямаше желание да ходя повече в тази църква, започнах да посещавам друга. Там като че ли се утеших, но вътрешните ми борби продължаваха. Отново бях поканена в домашна група за изучаване на Библията. Тук не се наблюдаше на "знамения и чудеса" като в предишната група. Сега новото, в което също повярвах, бяха пророчествата. Приех пророчества с определен срок на изпълнение, в който събитието не се случваше. Те водеха до

натрапчиви мисли и преживявания, съпроводени с чувство, че потъвам. Претърпях необичайни автомобилни катастрофи, в които се срещнах очи в очи със смъртта. Друг неприятен спомен е изцелението, което изпитах на една духовна конференция в София. Имах силен зъбобол, молиха се за мен, полагаха ръце върху главата ми и аз повярвах, че съм изцелена. Последницата беше остро възпаление, подуване на цялата ми страна и неопишуеми болки. В крайна сметка се наложи да ми извадят зъба.

През този период външно отново имах успехи и бях търсена, но само аз знаех какъв ужас преживявам вътрешно. Имах чувството, че съм попаднала в омагьосан кръг, който определено не ми харесваше и жадно възможност най-бързо да изляза от него. Молих Бога да ме пази и да ми открие какво става с мен, да ми покаже изходен път. Реших да не ходя на службите и в тази църква.

Започнах да отделям повече време, за да чета Библията, което дотогава не правех. Преди предпочитам да преглеждам коментари за нея и християнска литература. Искрено търсех Исус и най-сетне намерих църква, в която се изучаваше систематично Божието слово. След десет години, откакто бях повярвала, разбрах, че съм имала погрешни знания за Христос и истината. Когато започнах да изучавам Библията последователно, срещнах израза "откровение от Бога." До този момент това ми убягваше. Оказа се, че библейското разбиране за този израз е ключът към моята свобода.

"Където започва търсенето на истината, започва животът" - пише Джон Ръскин. Научих се да чета всекидневно Библията и животът в Христос започна да ме променя. Вътрешният ми свят постепенно се подреждаше. Все повече осъзнавах, че за да мога да продължа напред, трябва да анализирам миналото си. След

молитва и четене на Словото си спомних с точност много събития, разговори, преживявания и изцеления. Пред мен бавно се разкриваше съдбата ми. "Размислих върху пътищата си и обърнах нозете си към Твоите свидетелства" (Пс.119:59).

Разсъждавах върху миналото и виждах ясно как, докато съм търсила истината, съм излязла от светския окултизъм, за да попадна в религиозния. Резултатът беше товарът на едно измамно кръщение. Все повече осъзнавах една особеност на лъжеучението, в което бях повярвала. Според него вярата е добро условие, но не е достатъчно. Нужно е и още нещо: изпълнение на ритуали, говорене на езици, физическо пълно изцеление и т.н.

За първи път бях готова да променя всичко, в което съм се заблуждавала. Осъзнах, че тази добавка се е оказала в сърцевината на вярата ми - тя винаги излизаше на преден план и ме правеше зависима. Вече си давах сметка, че освен задължителните претенции за истинност всяко лъжеучение има основен принцип, който отрича важни елементи от християнския опит през вековете и ги заменя с допълнения, т.е. от човека се изисква да преживее нещо специфично или да постигне особено "познание". Формулата на успеха винаги е една и съща: "Христос и още нещо". "Учителят" от амвона внушава, че или ти трябва да направиш нещо, или да позволиш някой друг да извърши нещо спрямо теб, за да се задейства в живота ти така нареченият "принцип".

Бях събрала достатъчно факти от своя живот, които ми даваха яснота за капана, в който бях попаднала. Исках да се отрека от всичко погрешно, трупано с години. Спрях да говоря непознатия език, който бе отворена врата за лъжливи пророчества и временна радост. Докато се отричах от този неразбираем език, умът ми беше атакуван от натрапчи-

ви мисли, че обиждам и пренебрегвам Святия Дух. В същото време усещах силно стягане в областта на диафрагмата и натиск звукът непременно да излезе от устата ми. Духовната съпротива ми разкри истинското лице на лъжеца. Имах нужда от молитвена подкрепа, за да продължа.

Започнах да се възстановявам и да се радвам на жадуваната свобода. Като следствие дойде желанието ми да уча богословие.

Все по-ясно осъзнавах промените, които стават в духа, душата и тялото при задълбочено изучаване на Божието Слово. Благодарение на него и съдействието на Святия Дух открих, че окултните знания от моето минало и свързаните с тях тайни остават скрити в подсъзнанието ми. Те бяха заключени с катинар и запечатани с вяра - така продължаваха да предизвикват напрежение, притеснения и зависимост. Не беше лесно да разбере това. От друга страна, постепенно си давах сметка как действа измамливият дух. Той ми внушаваше, че това, което говори, е истина и за целта подбираше дори стихове от Божието Слово.

Лично Бог Отец чрез Святия Дух обнови ума ми, пробуди съзнанието ми, влезе в тъмната стая на моето подсъзнание и извърши осветение чрез жертвата на Христос. "Ще положи законите Си в сърцата им и ще ги напиша в умовете им... И греховете им и беззаконията им няма да помня вече" (Евр. 10:16-17).

Всички тези процеси промениха духовния ми живот. С помощта на библейските си знания успях да създам ред в хаоса на живота си. Чрез вяра в Христос продължих да се утвърждавам "чрез Неговия Дух във вътрешния човек" (Еф. 3:16). Сега стремежът ми е да намеря моята индивидуалност в Христос, също и да изграждам Христов характер в себе си.

Когато започнах да изучавам Библията последователно, срещнах израза „откровение от Бога“. Библейското разбиране на този израз бе ключът към моята свобода.

Дойде времето, когато всичко, което бях трупала като проклятие върху проклятие в моята душа и тяло, се заличи в Христос. Бог продължава да ме променя и благославя. Очаквам чрез Божията милост животът ми да бъде поредица от благодат върху благодат, защото избрах да слушам и пазя Неговото Слово. Пустинята, през която преминах, ми напомня описаните в книгата "Песен на песните" чувства между Христос и Неговата невеста. Както Израилският народ е дошъл от пустинята, подкрепян от божествената сила и благодат, така и аз бях изведена от пустинята, като се опирах с доверие на своя възлюбен Иисус Христос. "Коя е тази, която идва от пустинята, като се опира на възлюбения си?" (Пес. 8:5).

Снежанка Петкова